

dne 24. 2. 2016

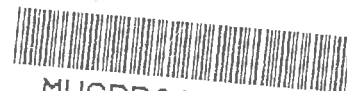

PRÁVA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0596 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 1. 3. 2016
podpis: *J. Jankovský*

MVCRP010MWM0

V Praze dne 24. února 2016

Č. j.: MV-165924-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal

nar. Bělehrad - Srbsko, státní občan Srbska, trvale bytem _____, (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 19. 8. 2015, č.j.: VS-2096/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 3. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky se zdržuje od prosince roku 1992, trvalý pobyt zde mu byl povolen od 28. 3. 1997. Žadatel je od září roku 1989 rozvedený se srbskou státní občankou, s níž má dva, nyní již dospělé syny, kteří s ním po celou dobu žadatelova pobytu žijí v České republice, a kteří již nabyli české státní občanství. Žadatel získal v Bělehradě právnické vzdělání. Počátkem roku 1993 mu bylo v České republice nostrifikováno dosažené zahraniční vzdělání a přiznáno oprávnění používat akademický titul „magistr“ ve zkratce „Mgr.“ V červenci roku 1997 byl žadatel zapsán do České advokátní komory, a od té doby je oprávněn vykonávat advokacii v rozsahu osvědčení o zápisu do seznamu advokátů České advokátní komory. V dotazníku k žádosti uvedl měsíční příjem cca 25 000 Kč.

Usnesením ze dne 29. 9. 2014 přerušilo Ministerstvo vnitra řízení o žádosti, a žadatele předvolalo na den 3. 11. 2014, spolu s výzvou na předložení dokladů, uvedených v odůvodnění tohoto usnesení, z důvodu posouzení splnění zákonných

podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Zároveň žadatele informovalo o zahájení správního řízení o žádosti, o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a žádat jejich doplnění a rovněž o následcích, pokud se bez řádné omluvy na nařízené jednání nedostaví.

Žadatel se na jednání ve stanovený den dostavil, po seznámení se spisovým materiálem nevznesl připomínky a nežádal doplnění. Kromě vyžádaných osobních dokladů předložil požadované vyúčtování pojistného, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, (dále jen „VZP“), dne 27. 10. 2014, za období od 28. 3. 1997 k tomuto dni, založené ve spise pod č. 26. Z podaného vyúčtování pojistného vyplynulo, že žadatel měl dlouhodobě dluhy na pojistném, které dosahovaly velmi vysokých částek, přestože jak vyplývá na straně č. 8 tohoto dokladu, žadatel byl obeznámen jak s platebními výměry, tak s výkazy nedoplatků. Žadatel svá pochybení v placení pojistného, která přetrvala, až do roku 2014 vysvětlil tím, že jeho příjmy nejsou pravidelné, v důsledku čehož není schopen pravidelně hradit zdravotní pojištění. V této souvislosti předložil písemnou žádost o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. datovanou téhož dne, resp. „žádost o udělení výjimky dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb.“, kterou odůvodnil mj. tím, že umožnil oběma synům vystudovat v České republice vysoké školy, což představovalo nemalou zátěž pro rodinný rozpočet. Doplnil, že již zažádal o starobní důchod, tudíž z pozice starobního důchodce mu žádné prodlevy v placení pojistného nevzniknou a rovněž uvedl, že během doby pojištění téměř nevyužíval zdravotnických služeb. Dále doložil potvrzení VZP o bezdlužnosti na zdravotním pojištění ze dne 27. 10. 2014.

V odpověď na dotaz, zda byl v minulosti trestně stíhán, připustil, že se tak stalo v souvislosti s výkonem jeho profese advokáta, kdy mu bylo dáno za vinu, že nebyl oprávněn zastupovat klienta - cizince v trestním řízení, ale řízení bylo ukončeno odložením věci. Přislíbil, že ve lhůtě 14 dnů doručí Ministerstvu vnitra veškeré poklady, vztahující se k této kauze, což učinil, včetně písemného vysvětlení, osobně téhož dne.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po celkovém zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku, žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 podle § 74 tohoto zákona neprokazují.

V odůvodnění svého rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že z předložených dokladů bylo zjištěno, že žadatel neplnil řádně a včas povinnosti vyplývající z právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Jak vyplývá z výše uvedeného vyúčtování pojistného, předloženého při ústním jednání na Ministerstvu vnitra, žadatel měl nedoplatky pojistného a penále ještě v době po podání žádosti. V roce 2006 hradil dlužnou částku na pojistném a penále ve výši 109 066 Kč. Jen penále za rok 2006 dosáhlo výše 20 659 Kč. V lednu roku 2010 bylo žadateli prominuto penále ve výši 40 943 Kč a v září téhož roku ve výši 13 420 Kč. Ještě po podání žádosti vykazovalo dlužné pojistné v září roku 2014 částku 3 755 Kč a penále za rok 2013 činilo 3 532 Kč. Penále od začátku roku 2014 pak činilo částku 874 Kč. Z namátkového přehledu jednoznačně vyplývá, že žadatel neplnil své povinnosti hradit pojistné řádně a včas po celou dobu svého pojistného vztahu s VZP a dlužné částky, které nárazově a se zpožděním uhrazoval, dosáhly nadměrně velikých částek. Důvody, kterými žadatel odůvodnil svoji žádost o prominutí nesplnění této podmínky, neuznalo Ministerstvo vnitra za důvody hodné zvláštního zřetele, které by soustavně bránily žadateli v plnění jeho povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění.

Dále Ministerstvo vnitra konstatovalo, že přihlédlo i k tomu, že žadateli byla kárným rozhodnutím Kárné komise České advokátní komory udělena pokuta za neoprávněné zastupování klienta v trestní věci.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad, k němuž připojil potvrzení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 7. 10. 2011. V rozkladu žadatel namítá, že správní orgán rozhodoval s nepotřebnou tvrdostí, když veškeré dlužné částky a penále žadatel uhradil, dále byly na jeho straně důvody hodné zvláštního zřetele, a to skutečnost, že má velice nepravidelné příjmy a přesto sám vychoval dva syny, kteří v České republice dosáhli vysokoškolského vzdělání. Tím, že oba již nabyli české státní občanství, stává se žadatel cizincem i pro své dva syny a budoucí vnuky, a to v zemi, v níž již žije 23 let, od roku 1997 pak na základě povoleného trvalého pobytu. Rovněž vyjádřil názor, že epizoda s kárným řízením před Českou advokátní komorou neměla být v řízení o žádosti použita k jejímu zamítnutí. Poukazuje na svůj „čistý záznam v trestním rejstříku“ a dodává, že situace byla vyřešena „pakatelnou“ pokutou, přičemž celá záležitost byla otevřena při jednání na Ministerstvu vnitra (nedůvodnou) otázkou, zda bylo proti žadateli v minulosti

vedeno trestní řízení, na kterou žadatel otevřeně odpověděl, a následně písemně vysvětlil. Žadatel rovněž napadá v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí chybně uvedené datum, od kdy mu byl na území České republiky povolen trvalý pobyt.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek stanovených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., a ve shodě se zjištěním Ministerstva vnitra konstatuje, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., (předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku), žadatelé jak již výše uvedeno, od 1. 1. 2014 neprokazují.

Ministr vnitra však ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí konstatuje, že žadatel nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a to pro dlouhodobé nehrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, přičemž výše nedoplatků, jak shora uvedeno, dosahovala velmi vysoké výše, což je dostatečným důvodem pro zamítnutí žádosti.

Při posouzení možnosti prominout žadateli podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. ministr vnitra upozorňuje, že za důvody zvláštního zřetele hodné lze považovat objektivní důvody, které skutečně žadateli znemožnily dostát plnění jeho povinností. Z lidského pohledu lze pochopit, že žadatel péčí o dva syny si svoji situaci neulehčil, na druhou stranu si na sebe tuto starost vzal nepochybně po náležitém uvážení, (v rozvodovém rozsudku Krajského soudu v Bělehradě ze září roku 1989 je uvedeno, že společné děti, narozené v roce 1982 a v roce 1983 se svěřují do péče a výchovy matce a otci – žadateli, je stanoveno výživné). Stran této skutečnosti a žadatelem dále tvrzených nepravdivých příjmů proto ministru vnitra nezbyvá než konstatovat, že bylo na žadateli, aby se případně zařídil jinak, například tím, že si zajistí zaměstnání s pravidelnějšími příjmy.

Ministr vnitra v souvislosti s nesplněním předmětné zákonné podmínky musí zdůraznit, jak z výše citovaného dokladu VZP vyplývá, že se v žadatelově případě nejednalo o krátkodobý výpadek v placení pojistného, ale o stav v podstatě setrvalý, a to až do roku 2014. Za důvod hodný zvláštního zřetele ministr vnitra nepovažuje ani aktuálně uhrazené závazky; ministr vnitra v tomto ohledu poukazuje na smysl a účel ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. zamezit riziku, že státní občanství České republiky bude uděleno osobě, která bude i nadále porušovat své právní povinnosti. Dlouhodobost porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, enormní výše nedoplatků i relativně krátký časový odstup od jejich uhrazení vede ministra vnitra k závěru, že žadateli nelze v současné době státní občanství České republiky udělit, resp. že shora uvedené riziko v jeho případě nadále trvá, přestože ho žadatel vyvrací údajně podanou žádostí o starobní důchod, což je podle ministra vnitra nutno spíše hodnotit jako pasivní přístup žadatele k dodržování právního řádu České republiky.

Námítku žadatele o neoprávněnosti zkoumat jeho možné trestní stíhání při předloženém „čistém trestním rejstříku“, ministr vnitra rovněž nemůže akceptovat. Je nezpochybnitelné, že proti žadateli bylo vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu poškozování cizích práv dle ustanovení § 209 odst. 1 trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že převzal obhajobu klienta původem ze Srbska, obviněného pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek, a to aniž by byl na území České republiky oprávněn k zastupování v trestních věcech; osvědčení č. _____ ze dne 5. 8. 1997, založené ve spise pod č. 7, opravňuje žadatele jen k výkonu advokacie „v oblasti mezinárodního práva a v oblasti práva jiného státu, v němž získal oprávnění k poskytování právních služeb“. Věc byla následně odložena Policií České republiky, neboť na základě podání kárné žaloby z podnětu státní zástupkyně bylo v kárném rozhodnutí Kárné komise České advokátní komory konstatováno, že žadatel je vinen a bylo mu uloženo jako kárné opatření pokuta ve výši 5 000 Kč. V této souvislosti ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra nijak nezpochybnilo, že žadatel splňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb., když dle výpisu z rejstříku trestů ze dne 8. 6. 2015 bylo prokázáno, že žadatel nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. Nicméně při posuzování žádosti, a to zejména nesplňuje-li žadatel zákonnou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a zvažuje-li se následně, zda tuto podmínku lze žadateli prominout, je důvodné přihlížet ke všem okolnostem týkajícím se toho, jak žadatel dodržuje právní řád státu, o jehož občanství se uchází. Ministr vnitra tedy nenachází v namítaném postupu Ministerstva vnitra žádné pochybení; přitom považuje za vhodné zdůraznit, že žádost byla v I. stupni zamítnuta pro nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. spočívající v dlouhodobém a závažném neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, s tímto se závěrem se ministr vnitra shoduje, přičemž shora uvedené pochybení žadatele nepovažuje pro zamítnutí žádosti za rozhodné.

Pokud jde o žadatelem uváděný pocit vyřazení z české společnosti vzhledem k českému státnímu občanství jeho synů, ministr vnitra v uvedeném nemůže spatřovat důvod hodný zvláštního zřetele, v mezích shora uvedeného vymezení, nakolik žadateli podle všeho nic objektivně nebránilo v tom, aby své závazky na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně a včas plnil.

Výtka na nesprávně uvedené datum počátku trvalého pobytu žadatele na území České republiky na straně 3 odůvodnění rozhodnutí, na rozdíl od správně uvedeného data na straně 1 předmětného rozhodnutí, vzniklá písarkou chybou, je důvodná, nicméně má nulový dopad na správnost napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra proto na základě shora uvedeného rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

